

NOVINKY

17

Říjen-prosinec
2018
ZPRAVODAJ SO
ročník 4

*

www.so-novinky.obadalek.cz

Web sponzoruje Václav Obadalek - Bobr.

JEDNOU SKAUTEM - NAVŽDY SKAUTEM

Sedmnácté elektronické číslo, web v řádném provozu.

OBČASNÍK

Webová stránka knihovny tohoto semináře je:
<https://els.skauting.cz/seminar/archiv/>

OBSAH

ODDÍLOVÉ / DRUŽINOVÉ ZPRÁVY

Zápis a fotografie z výročního jednání Svojsíkova oddílu.

INFORMAČNÍ ZDROJE

Zpráva vůdkyně SO k výročnímu jednání oddílu a zprávy družin.

ZAJÍMAVÉ ZPRÁVY

Kytice Janu Masarykovi.

HISTORICKÉ OHLÉDNUTÍ ...

Eduard Štorch – Sachem – zakladatel rodinného skautingu.

NOVÝ NOSITEL ŘSV

Hanácká družina SO hlásí ocenění br. L. Šroma – Havrana.

PŘED UZÁVĚRKOU

Bohoslužba za zemřelé skautky a skauty.
Setkání skautských sběratelů.

Zpravodaj SO je „občasníkem“, a proto nevychází pravidelně měsíčně; tentokrát vychází dokonce na tři měsíce. Je to m.j. proto, že aktuality lze najít na webu SO.

Aktuality se ovšem prezentují i na této první stránce – v tomto čísle jsou dvě:

- seminář ELŠ, který v Praze proběhne ve dnech 4. až 6. ledna 2019;
- druhá pozvánka platí na Jubilejní 50. ročník zimního přechodu Brd, jež se bude konat dne 26. ledna 2019.

ODDÍLOVÉ ZPRÁVY

Zápis

z XXVIII. výroční členské schůze Svojsíkova oddílu ze dne 15. září 2018

Členská schůze SO se sešla v Praze, v posluchárně Zdravotnického ústavu na Vinohradech, zahájena byla krátce po 10. hodině přivítáním přítomných a 1. slokou Junácké hymny.

Přítomno 78 členů, omlučeno 102, 4 hosté

Sestra vůdkyně přivítala nové členy a představila je – přítomen pouze jeden z nich.

Zamyšlení: Karel Čapek, Modlitba za pravdu – přednesl bratr Ládr-Bongo.

Heroldie – bratrstvo zlaté lilie udělilo osobní erby sestřím Bouzkové a Houskové. Slezská družina tím obě sestry dojala.

Minutou ticha jsme vzpomněli na ty, co s námi už být nemohou. Do seznamu ve zprávě vůdkyně se omylem nedostala sestra Valerie Otáhalová a 13.9. zemřel bratr Milan Renc.

Přítomné oslovil bratr MUDr. Libor Kvapil zamyšlením nad posláním SO a skautingu. Moc mu děkujeme za případná a potřebná slova (viz příloha).

Sestra vůdkyně představila rádce jednotlivých družin – tři byli omlučeni (sestry Chvojková, Peciválová a bratr Janíček).

Jednomyslně byl schválen návrh nových členů (v seznamu posílaném s pozvánkou omylem nebyla uvedena sestra Marie Soušková) .

Jednomyslně byla také schválena zpráva o finančním hospodaření SO předložená správcem našeho pokladu bratrem Kamilem Buderou.

Bratr Norek Frič připravil návštěvu Černínského paláce, pozval přítomné, opatřil květiny k bustě Jana Masaryka – jeho narozeniny (14. září 1886) si tam připomněli.

Účastnilo se – podle fotky – 24 bratrů a sester, z nich 10 pak ještě odešlo do Senátu (skauti jsou zvědaví a nezdolní). Průvodcem po Senátu - Valdštejnském a Kolovratském paláci byl senátor skaut bratr Lumír Kantor - Bizon. Za akci moc děkujeme.

Členové byli rovněž informováni o akcích k uctění památky bratra A.B. Svojsíka 17. 9. to bude 80 let od jeho úmrtí – v 9 hodin budou na Vyšehradě zvonit zvony, navečer v 18 hodin bude na Vyšehradě vzpomínka na ABS připravená vedením Junáka.

Zazpívali jsme několik skautských písniček (pro příští rok to musíme připravit lépe), pak byla přestávka s bohatým občerstvením.

Po přestávce nás sestra Jana Jirasová seznámila s činností skupiny, která se stará o to, jak v poslední vůli pamatovat na dobročinnost – slíbila bližší poslat písemně. Pokud materiál nedojde včas, bude uveřejněn dodatečně v SO-novinkách.

Bratr Norek připravil k promítnutí fotky z jamboree OS z letošního června. Mohli bychom se dívat ještě na další, ale skupina jdoucí do Černínského paláce musila odejít, aby tam byla včas, a tak jsme promítání zakončili.

Sestra vůdkyně poděkovala Zdravotnickému ústavu za poskytnutí posluchárny pro naše setkání a půjčení elektroniky, bratru Buderovi za převzornou starost o naše finance – ty vzrůstají, bratru Jechovi Kamzíkově za vedení našich webových stránek velmi aktuálních a bratru Obadálkovi za propůjčení domény, sestře Houskové za všechnu práci,

nejen administrativní, Pražské družině za přípravu opulentního pohoštění a vůbec všem, co pomáhají.

V příštím roce se sejdem 21. září 2019 v 10 hodin, doufáme, že zde, a že se všichni budou držet, aby mohli dojít.

Zakončili jsme krátce po 12. hodině 2. slokou Junácké hymny.

Zapsala Hana Bouzková

MODLITBA ZA PRAVDU

Karel Čapek

Bože, který jsi stvořil národy a všem jsi vdechl touhu žít ve cti, zbav dnešní svět toho nejhoršího:
lži.

Lži, která podpírá a připravuje násilí a učí lidi nenávidět se navzájem.

Lži, která otravuje národy a vykopává mezi nimi propasti, jež snad ani desítky let nevyrovnejší.

Bože, jak bude vypadat, jak se bude vyvíjet Evropa oblužená tolika nenávidnými lžemi!

Jak bude možné soužití mezi lidmi a národy, je-li mezi ně vrženo tolik urážek, tolik opovržení a vzteků!

Copak si snad někdo představuje, že tento stav ducha má a může trvat bez konce?

Copak si věčně má soused ošklivět souseda a čekat jen na příležitost, aby mu zasadil mstivou a úkladnou ránu?

I po válce si mohou národy podat ruce; mohou si sebe rytířsky vážit a navázat vztahy důvěry.

Ale na bojišti lži nebude navěky důvěry ani cti; každá lež zajde, ale zůstane po ní nenávisť a opovržení; tělo se zahojí dřív než duše.

Bože, jak hrozně je zraňována duše tohoto národa, jak tohle se má jednou zahojit nebo odpustit!

Copak se toho nezhrózí národové, jaký nenávidný, navěky zlý a nepřátelský svět se takto buduje?

Nemá snad nikdy být mír nebo aspoň oddech v křečovitém smrtelném nenávidění?

Bože, vrať světu pravdu! Bude to víc než smlouva míru, bude to cennější než každé spojenectví.

Nikdo, žádný národ, žádný stát si nebudiž jist, pokud mohou být lidské vztahy kdykoli korumpovány nástroji lži.

Nebude jistoty, nebude smluv, nebude ničeho platného a bezpečného, pokud vědomí kteréhokoliv národa bude zkřivováno záměrnou lží.

Za každou lži jde úklad a násilí; každá lež je útok na bezpečí světa.

Nikdo nebude žít v míru ani za nejsilnější hradbou z oceli a betonu; okřídlená lež se vysměje všem vašim pevnostem.

Zbavit svět lži je víc než odzbrojení. Jaké to bylo divné jasnozření, když náš Masaryk vepsal do našeho státního znaku slova „Pravda vítězí“.

Jako by tušil, že jednou lež podnikne generální útok na náš stát a národ, a už předem razil heslo pro toto utkání.

S tím heslem můžeme jít do boje; ale jenom s tím heslem může jít celý svět do míru.

Neboť jenom bez lži se mohou lidé a národy porozumět, ať mluví jazykem kterýmkoliv.

Bože, vrať světu pravdu!

LN, 25. 9. 1938

Poslání Svojsíkova oddílu a skautingu

Pro oddílovou schůzi SO 2018

Stalo se dobrou tradicí obohatit oddílovou schůzi nějakou myšlenkou. Pokusme se letos, v roce jubilejních osmiček“ zamyslet nad kulatým výročí samotného SO. Tak jako skauting za dobu své existence, i SO nacházel své místo, uplatnění a význam v hnutí. Přirozeně se mění, ubývá v něm bardů, pamatujících předválečný skauting, dnes převažují ti, co se stali skauty po válce a brzy přibudou další, co začali skautovat ještě později.

Co pro nás členství v SO znamená? Je to především vysoké vyznamenání za celoživotní oddanost skautským ideálům. Jako jediné vyznamenání kromě uznání celoživotních zásluh ukládá i povinnosti a zavazuje sloužit hnutí, pokud to jde, bdít nad jeho čistotou a věrností jejím myšlenkovým základům.

Skauting je výchovné hnutí, jehož cílem je dle zakladatele především charakter a schopnost postarat se o sebe a jiné. Byl a snad pro nás pořád ještě je něčím posvátným, díky vzpomínkám a své dobré pověsti byl v dobách jeho zákazu za totality opředen jakýmsi mýtem, pro odpůrce totalitního režimu jedním ze symbolů svobody a demokracie. O tuto gloriolu zapovězeného přišel, stal se již něčím samozřejmým, má zelenou, s obrovskými možnostmi různých programů i mezinárodních styků, které při krátké obnově činnosti v roce 1968 nebyly možné, protože i násilně ukončený obrodný proces předpokládal vedoucí úlohu komunistické strany a o mezinárodním bratrství se západními zeměmi nemohla být ani řeč.

Stále však zůstává oním výchovným hnutím s původními principy. Má organizaci, která má umožnit a zajistit hnutí prostor, nedokáže však svými, z právního hlediska patrně nutnými předpisy a kompetencemi, jak jsou nyní nazývány znalosti a schopnosti požadované u vůdcovských zkoušek, vystihnout a dát do paragrafů to hlavní – přátelství, smysl pro spravedlnost, fair play, spolehlivost, radost, romantiku a legraci.

Prostředky i metody se mění, využívaly toho, co bylo moderní ve své době, bylo by proto pošetilé ustrnout a odmítat, co je moderní dnes. Pokrok lze jen uvítat a fakt, že se něco dělalo jinak, ještě neznamená, že to tak bylo nutně lepší.

Kde je tedy naše místo? Význam SO tkví v tom, že jeho členové působí jako výrazné skautské osobnosti tam, kde jsou - v hnutí, v rodině, na pracovišti nebo ve společnosti. Mnozí členové SO se dosud uplatňují ve vedení středisek, vedou různé kurzy, nebo jsou dokonce instruktory LŠ, pokud na to stačí. Je však také nutné si uvědomit, že tomu tak nebude napořád a že je jen dobře, když jejich místa převezmou mladší. Zkušenosti již mají.

Skauting je způsob života a je na nás ukázat, že tomu tak je. Na Jesenické LŠ bývá pravidlem návštěva Hanácké družiny SO a beseda s jejími členy. Ti vyprávějí o svých zážitcích i zkušenostech a beseda bývá ve zpětné vazbě frekventantů hodnocena jako jeden z nejpůsobivějších bodů programu. Sám jsem mnoho let instruktorem JeLŠ a pro škarohlídy mohu prohlásit, že tam v drtivé většině přicházejí nádherní a čistí mladí lidé, kteří tam kromě nabývání vědomostí prožívají opravdové bratrské prostředí a odcházejí plni společného nadšení a odhodlání pokračovat po skautské cestě vzhůru a nést naši pochodeň dál, než ji předají dalším.

Jak tedy můžeme chápat svůj úkol? Znamená to pochopit své místo – být vzorem – ne již zručností, nemusíme vyhrávat soutěže s mladými, ale můžeme působit životní moudrostí. Mladí mají neradi mentorování, ono proslulé – „tak to za našich dob nebyvalo“. Přiznejme si, že i ve skautu nebyli vždy všichni čistí a že skautskými oddíly prošlo i mnoho darebáků nevalných morálních kvalit. O to důležitější je poukázat na skutečné lidské hodnoty a dokázat, že skautským životem lze žít i v dnešní komerční poznamenané době.

Možná, že by bylo vhodné zmínit se i o tolik probíraném dřívějším členství v skautingu nepřátelské KSČ jako překážce přijetí nových členů. V neupřímné době schizofrenního rozporu mezi smýšlením a jednáním, kdy překážkou v profesní kariéře mohla být i návštěva kostela, se nelze divit, že někteří lidé volili možnost, jak docílit postavení, odpovídající jejich schopnostem, nebo jak dostat děti na studie, cestou vstupu do strany, která jim to zajistila, aniž by se s ní vnitřně ztotožnili. Jsem přesvědčen, že mnozí z těch, kdo tak učinili, konec vlády všemocné strany uvítali, že s ní nesouhlasili, ale nepřišlo jim, že svým členstvím její politiku vlastně schvalovali a stali se tak její součástí. Určitě i oni udělali a někteří dosud dělají pro skauting mnoho dobrého a patří jim za to dík. Pragmatické přizpůsobení se situaci a jednání v rozporu se svou ctí a svým svědomím lze však těžko vysvětlit a zdůvodnit těm, kdo nezažili totalitu a není přijatelným příkladem stálosti a věrnosti skautským ideálům. Příkladem, kterými by chtěli a měli členové SO být.

Výuka vede k vědomostem, znalostem i k dovednostem. Zásadní a důležité je však nejen to, co skaut umí, ale také jaký je, jaké má vlastnosti. K těm skautským patří nezištnost, obětavost, spolehlivost,

opravdovost, umění být bratrem a přítelem. Vždyť každý bod zákona začíná „skaut je...“ a ne “skaut umí“.

Intelligence, vzdělání ani znalosti ještě nezaručují dobrý charakter, víme, že i mnozí politici, akademičtí hodnostáři nebo i umělci nebyli zrovna čestnými lidmi, že dokonce řada zločinců je vysoce inteligentní s vynikajícími vědomostmi.

Hnutí není totožné s organizací, existuje v něm mnoho nepsaného, předpisy nepostižitelného. Například, že ten nejlepší skaut není ten, kdo nejvíce zná, ale ten, kdo nejlépe žije skautským způsobem života, že jeho hodnota nemusí být dána jeho postavením v pavouku funkcí – vždyť Jaroslav Foglar, který ovlivnil několik generací (sám k jedné z nich patřím), byl jen vedoucím oddílu, snad střediska, nebo bratr Ladislav Rusek – Šaman neměl v organizaci žádnou funkci, přesto byl držitelem Stříbrného vlka, skautským myslitelem a grafikem, který zanechal po sobě obrovské množství skautských publikací a po celém světě rozšířené stovky grafik se skautskou tematikou.

Vztah vedení skautské organizace a SO také prošel vývojem – od uctivého obdivu a uznání, přes snahu omezit práva členů a postavit SO zcela mimo organizaci, až po nynější rehabilitaci a vzájemný respekt.

Nemohou mít všichni inteligenci genia s IQ nad 130, ovládat několik jazyků, – nemusí každý vynikat v skautských dovednostech, být zručným v lasování, uvázání uzlů poslepu, s postupujícím věkem to půjde stále hůře, ale každý z nás, od těch nejmladších až po ty nejstarší, může být dobrým člověkem.

Ke kladným vlastnostem patří i pokora. Buďme oprávněně hrdi na to, že se nám dostalo cti být členy tohoto oddílu, ale nepovažujme se za každou cenu za něco lepšího, patříme k hnutí tak jako všichni ostatní, ať už nás organizace zařadí kamkoliv, takže vše, co se hnutí týká, týká se nás všech. Máme-li být dobrým příkladem, udělejme to svými postoji a pokusme se zachovat a předat to nesdělitelné, ono někdy až dojemné nezištné bratrství, hřejivý pocit, že je nám mezi sebou dobře. Domovenka „Svojsíkův oddíl“ by měla být zárukou, že ji nosí skautská osobnost, s kterou stojí za to se setkat. Nemusíme být dokonalí. Stačí, když budeme konat, jak dovedeme nejlépe.

15. 9. 2018

Libor Kvapil – Sir
Hanácká družina SO

Příprava pohoštění

Úvodní slova na výroční schůzi

Z auditoria

Ses. D. Housková a H. Bouzková přijímají svoje erby

Informační zdroje

Zpráva vůdkyně SO za období 2017 – 18

Milé sestry, milí bratři,

dostáváte do ruky zprávu vůdkyně za období od minulé výroční schůze, tj. od září 2017 do září 2018.

A statistika na začátku: ke dnešnímu dni nás je 322 (211 bratří, 111 sester). Je to zas méně než loni, odešlo 32 bratrů a sester, přibylo jen pět. Průměrný věk je 80,7 let.

V uplynulém období zemřeli – pokud jsme se o tom dověděli - bratři a sestry: Boris Wolf, MUDr. Karel Špírk, Bedřich Blažek, Ivana Kudrnová, Jiřina Jirásková, Marie Táborská, Taťana Rudolfová, Dušan Odehnal, Vratislav Hanzík, MUDr. Rostislav Tománek, Věra Seifertová, Miloš Navara, František Zahradka, Pavel Širina, Vladimír Sosna, Lubomír Sudolský, ing. Karel Vaněk, Jan Vacík, Zdeněk Zelený, Alena Mašková, Josef Bublan, Marie Partlová, Miroslav Stárek, Zdeněk Černík, Josef Kantor, Jiří Řeháček, JUDr. Dagmar Burešová, MUDr. Eva Šimerová, Rudolf Bláha, Jaroslav Dědek, doc. Milan Drápela, Karel Hamerský. Mezi nimi jsou opět bratři a sestry, které jste znali všichni - jako Dáša Burešová, Jiří Řeháček – Balú, Rostislav Tománek, František Zahradka, Zdeněk Zelený, Eva Šimerová, rádcové Miroslav Stárek a Pavel Širina. Všem jsme vděční, že jsme je mohli poznat. Nezapomeneme.

Naše řady rozmnožili bratři Zdeněk Černík, Miroslav Ruml, Oldřich Tanert, Jiří Wasserbauer a sestra Helena Večeřová. Vítejte je mezi námi.

Návrh nových členů jste dostali s pozvánkou. Chybí v něm jedno jméno – sestra Marie Soušková z Uherského Brodu. Omlouvám se, je to moje chyba – návrh se přilepil k předchozímu. Jsou to: Lubor Franců, Jiří Jakubec, Milan Kubát, Zdeněk Kunc, Pavel Široký, Jiří Špínka, Lubomír Vaňák, Karel Vyškovský, Adéla Čapková, Marie Kůsová, Milena Machálková, Marie Soušková a Bronislava Tesarczyková.

Oddílová rada se schází 4x ročně – v listopadu, březnu, červnu a září. Letos byl na programu nový statut SO – pracuje na něm náčelnictvo – jednání a návrhy nám prostředkuje sestra místonáčelní Věna Bušková. Bodem, na kterém se neshodujeme je věk – náčelnictvo ho nevynechává – jen navrhuje 25 let práce pro hnutí. Tento návrh se nám sice líbí, ale myslíme, že bez věkového omezení se neobejdeme, považujeme se za jakousi radu starších. Navíc by asi bylo nutné omezit počet přijímaných.

Zprávy o dění v SO najdete na našich stránkách www.so-novinky.obadalek.cz, které pečlivě vede a aktualizuje bratr Kamzík – Jech a doménu nám poskytl bratr Obadálek. Oběma moc děkujeme.

Adopce indické dívky Nasreen Bogum. Protože se nám nezdál poslední dopis od Nasreen – vypadal jako opsaná předloha a vůbec nereaguje na naše informace o nás, fotka se zdála také jiná a s rozpuštěnými vlasy – naše dívka je muslimka a na fotce byla vždy v šátku, požádali jsme Charitu o vysvětlení. To sice došlo z Indie, ale moc nás neuspokojuje – rodinou prý myslí nás, šátek nemá, aby se nám líbila. Nový dopis, došel koncem srpna i se zprávou o prospěchu. Překlad dopisu, školních výsledků i naši odpověď dostanou rádcové.

Čestná léta služby: za rok 2017 jich bylo uděleno 12, za rok 2018 zatím 24. Stále jsou požadována pro mladší členy, kteří začali pracovat v Junáku až po r. 1990. Upozornujeme, že ČLS jsou v podstatě jen za léta 1970-90, kdy skauting úředně nefungoval. Ostatní léta práce ve skautingu jsou už **jen služební**. Myslím, že v jejich stanovování došlo k nepřesnosti. Připočítávají se i léta řádné služby, dekrety se pak mění každých pět let. Asi by to stálo za opravu.

Vyšla **Výroční zpráva Junáka za rok 2017**. Je v ní řada potěšujících údajů. Členů stále přibývá, jen v některých střediscích je nouze o vůdce a existují pořadníky na členství. Tak tedy pár údajů z Výroční zprávy.

Počet členů Junáka v roce 2017 činil 60 522, z toho	do 10 let	17 454
	11 – 15	18 302
	16 – 24	10 826
	nad 25	13 940

Táborů bylo 1 049, z toho:

845	do 14 dnů
173	15 – 21 den
18	32 a více dnů

Vzdělávacích kurzů se účastnil 3 770 členů, uskutečnily se 94 projekty. 333 členů se kvalifikovalo na vůdce oddílů, 775 bylo v kurzech pro začínající vedoucí, 57 kurzů bylo pro vůdce oddílů. Pracovalo 2148 oddílů v 477 střediscích, 61 okresech, 14 krajích.

Setkání mladých dospělých skautů Mootu 2017 se na Islandu účastnilo 5 000 lidí, od nás 58. Moot byl organizován jako 5denní expedice a 3denní společný tábor.

Finanční zprávu přednese bratr Akim - Kamil Budera. Je nutno ji schválit. A moc mu děkujeme za více než vzorné hospodaření.

Oddílová rada posílá **blahopřání k narozeninám** sestrám a bratrům nad 70 let, přiložené texty se setkávají s velmi příznivým ohlasem. Dík za přípravu, ale i za vedení statistiky oddílu a další technické práce patří sestře Dáše Houskové.

Děkujeme Zdravotnickému ústavu, že nám poskytuje střechu nad hlavou pro naše výroční schůze, bratru Lukšíčkovi za zprostředkování a zajišťování.

A jako vždy prosíme: O změnách adres, telefonů apod. informujte sestru Dagmar Houskovou, adresa: Pujmanové 885/19, 140 00 Praha 4, tel. 241 731 304, mobil 721 312 832, e-mail: dasa.houskova@volny.cz
nebo Hanu Bouzkovou adresa: Bílkova 6, 110 00 Praha 1, tel. 222 310 688, mobil 776 169 644, e-mail: bouzkovah@seznam.cz

Hezký rok do příštího setkání, které bude tradičně **třetí sobotu v září, tedy**
21. září 2019 v 10 hodin.

Hana Zmizelová

vůdkyně oddílu

Zprávy z družin

1. Pražská - rádkyně Vladka Hůlková – Amálka. Družina se schází až šestkrát ročně, program schůzek tentokrát zajišťovali sami členové a byl velice zajímavý. Seznámili jsme se se skautskou tvorbou bratra Vladimíra Pechara – Pluta. Překvapilo, jak je bohatá a kolika věcí nám běžně známých je autorem; bratr Eda Marek – letos 101 rok – nás seznámil se svým skautským životem; sestra Hanka Dvořáková přečetla vzpomínku své maminky na věznění v Terezíně; bratr Oskar Randák s událostmi roku 1945. V září je naplánovaný táborový oheň v Roztokách – s možností přespání.

2a Polabská – rádkyně Jana Chvojková – družina se v současné době neschází, klubovna v Kolíně prochází rozsáhlou rekonstrukcí. Využívají příležitostí, kdy se sejdou oldskauti – např. o Vánocích v Kutné Hoře, kam pozvali i členy družiny SO.

2b Podbrdská – rádce MVDr Jiří Soukup – družina se schází 2x ročně v Berouně. Letos si připomínají 100.výročí vzniku ČSR. Upozorňují na výstavu **100 let pošty českých skautů v Poštovním muzeu v Praze od 20.6. do 28.10.2018**

3. Jihočeská – rádkyně Marie Peciválová – scházejí se v Čes.Budějovicích 2x do roka. Jsou ve styku s těmi, kdo nemohou dojet – maily, telefonem, písemně.

4. Západočeská Bílého orla – rádce bratr Tomáš Šach – Zpráva nedodána i přes urgenci. Členka družiny Jana Vojáčková-Uhlík dostala Řád Stříbrného trojlístku. Předán jí byl s velkou slávou na plzeňské radnici.

5. Severočeská – rádce Jaroslav Vyskočil - 5a i b pracují společně. Pro informaci členů vydávají Rádcoviny.

6. Východočeská – rádce Lubor Šušlík – Řada členů pracuje v klubech OS, přednášejí na LŠ, VLK, rádce přednáší na školách, skautských táborech

7. Jihomoravská – rádce Jiří Trávníček – pořádají i výpravy, např. botanické, rozhodli se navštívit členy, kteří se nemohou účastnit schůzek. Jako prvního navštívili bratra Pavláška – 95 – a vyprávěl jim velice zajímavě. Navštěvují tábory, jsou přítomni slibům. Tam berou s sebou i družinovou vlajku. Připravují brigádu na skautské základně Chlébské.

8. Hanácká – rádce Zdeněk Šobr – scházejí se v Olomouci, pořádají i výpravy do míst významných pro skauty i pro družinu, např. do Lesnice u Zábřeha, kde vybudoval klubovnu člen družiny Ladislav Šrom – Havran ze zdevastovaného vážního domku, v červnu byli v Cholině, kde je kvalitní Hanácké muzeum a má i skautskou část. Navštěvují Jesenickou LŠ či kurzy a besedují s účastníky.

9. Slezská – rádce Eduard Konvička – Pajtáš. Činnost mají tradičně bohatou, spolupracují s polskými Harcery, účastní se s nimi sportovních klání. Vydávají Oldskautské vzdechy. Každoročně vydávají družinový kalendář s krásnými barevnými fotkami z činnosti družiny.

10. Zlínská Rudolfa Plajnera – rádkyně Eva Fišerová–Sopka. Sešli se 4x na různých místech. Jsou ve styku s těmi, kdo nemohou dojet.

11. Vysočina – rádce Jiří Janíček – scházejí se v Havlíčkově Brodě. Udržují kontakty s těmi, kdo se nemohou účastnit. Účastnili se vzpomínek na TGM, oslav 100. výročí našeho státu.

Řada členů SO se zúčastnila Jamboree OS v Miletíně, někteří patří k nepostradatelnému servisnímu teamu.

Zajímavé zprávy

Kytice Janu Masarykovi

Osmého června (po jednání oddílové rady SO) nám byla za pomoci paní Silvie Mikulcové, referentky odd. komunikace Parlamentního institutu a vzdělávání, umožněna prohlídka Sněmovny PČR. A už v tomto období se domlouvala návštěva Senátu, která se měla uskutečnit někdy na podzim, nejlépe po Výroční schůzi SO nebo po jednání jeho oddílové rady. Bohužel na oba tyto termíny, z důvodu časového zaneprázdnění, nám nemohl původně br. MUDr. Lumír Kantor, PhD.-Bizon přislíbit, že nás po Senátu provede.

Bylo potřeba najít nějakou jinou zajímavou pražskou lokalitu či památku. Nakonec jsem se rozhodl pro Černínský palác, místo v novodobé historii známé podivnou smrtí ministra zahraničí Jana Masaryka. A pomoci nám mohl skaut, ministr vnitra i zahraničí br. Jan Hamáček-Vrtul. Stačilo ho poprosit o umožnění prohlídky a br. Hamáček přes své spolu-pracovníky prohlídku zařídil. Jak jsem se později dozvěděl, není to snadné. V tomto paláci jak je známo sídlí Ministerstvo zahraničních věcí ČR. Bylo nutné se dostavit v určitou hodinu, a přesun z místa jednání

Výroční schůze SO se uskutečnil pražskou MHD. Palácem nás provázel skaut br. Pavel Šílený (Odbor veřejné diplomacie), diplomat a jak nám prozradil, jeden z budoucích generálních konzulů. Nejprve jsme na nádvoří Jana Masaryka položili kytici růží k pietnímu místu jeho skonu, skautskou hymnou a chvílí ticha uctili tohoto mimořádného člověka, syna T. G. Masaryka. Poté už začala samotná prohlídka paláce. Černínský palác je velká palácové, původně raně barokní budova, nacházející se v Praze 1 na Hradčanech na Loretánském náměstí (naproti [Loretě](#)). Palác nechal postavit rakouský diplomat hrabě [Humprecht Jan Černín z Chudenic](#) (1628-1682) po roce 1664 jako monumentální kontrast oproti Pražskému hradu. Stavěly ji čtyři generace tohoto rodu. V letech 1928 až 1934 byl palác částečně přestavěn pod vedením architekta [Pavla Janáka](#) (1882-1956). Od roku 1934 slouží jako sídlo ministerstva zahraničních věcí jak někdejšího Československa, tak i České republiky.

Budova sama má z hlediska novodobých českých dějin dosti pochmurnou historii, v období tzv. [Protektorátu Čechy a Morava](#) v letech 1939 až 1945 zde bylo umístěno sídlo úřadujícího Protektora pro Čechy a Moravu Reinharda Heydricha. Dne 10. 3. 1948 zde za dodnes ne zcela jasných okolností zahynul někdejší ministr zahraničních věcí Československé republiky [Jan Masaryk](#), který zde měl po mnoho let také svůj služební byt. Toho rána byl nalezen mrtvý na nynějším Nádvoří Jana Masaryka. O tragédii bylo mnoho napsáno, ale pravdu o smrti oblíbeného politika však čím dál více zakrývá nános času.

Palác společně s [Černínskou zahradou](#) je od 3. května 1958 chráněn jako kulturní památka České republiky. Na počátku devadesátých let 20. století byla v Černínském paláci podepsána smlouva o rozpuštění Varšavské smlouvy.

Když už byla prohlídka Černínské-ho paláce zařízena, ozval se br. MUDr. Lumír Kantor, Ph.D. - Bizon, že by se prohlídka Senátu mohla přece uskutečnit, a že ve 3 hod bude čekat v sídle Senátu.

Z původních 24 nás zbylo 13 (zbytek uháněl na nádraží).

Senát má hned několik budov: již zmíněný [Valdštejnský palác](#), [Kolovratský palác](#) a [Malý Fürstenberský palác](#). Ústavou z roku 1920 bylo Národní shromáždění Československé republiky ustanoveno na dvě komory.

Poslanecká sněmovna v té době čítala na tři sta členů, **Senát** se skládal ze sta padesáti. Do sněmovny se volilo na šest let, funkční období Senátu bylo však osmileté. Právo volit do horní komory měl občan, který dosáhl šestadvaceti let, volen mohl být občan s nejméně desetiletým státním občanstvím a dosahující věku pětadvaceti let. První volby do horní komory se konaly v květnu roku 1920. Prvním předsedou Senátu se tehdy stal Cyril Horáček. V březnu roku 1939 byl Senát rozpuštěn, a jeho činnost po válce nebyla znovu obnovena. Až v roce 1992 byl Ústavou České republiky znovu ustaven, ale svoji činnost fakticky zahájil až od čtyři roky později. Senát má 81 senátorů volených na 6 let a senátorem může být zvolen občan ČR, kterému je nejméně 40 let. Br. Kantor-Bizon se zhostil role průvodce velmi

dobře, ukázal nám jednací sál a bylo nám dovoleno usednout do lavic senátorů. Mohu říct, že takhle sedět třeba jen osm hodin v poměrně úzké lavici se stolkem bych zvládal jen stěží. Senátoři vyjíždějí i na jednání do zahraničí. Pak nás bratr Bizon zavedl do jeho senátorské kanceláře, přes ulici v Ledebourském paláci. Kancelář je tak malá, že jsem tu marně hledal místo pro osobu velice důležitou - jeho asistentku paní Mgr. Ivanu Častulíkovou, osobu skutečně velmi důležitou, protože zařizuje pro br. Kantora - Bizona časový plán akcí atd. Nakonec nám br. Kantor sdělil, kde je v Praze ubytován - v Kaprové ulici, přímo pod dřívějším bytem hudebního skladatele Jaroslava Ježka. Jak nám br. Bizon uvedl, občas prý v noci slyší z bytu nad ním krásné klavírní melodie první republiky, melodie Osvobozeného divadla W+V. Inu, Praha má svá tajemství...

FRIČ Jaroslav - Norek

Historické ohlédnutí

Eduard Štorch - Sachem

**skautský vedoucí, vášnivý lyžař,
pedagogický průkopník a
zakladatel rodinného skautingu**

Eduarda Štorcha si mnozí spojují pouze se slavnými Lovci mamutů nebo Osadou Havranů. Životní příběh rodáka z Ostroměři, inovátora, archeologa, spisovatele a skauta a výjimečného pedagoga, je přitom mnohem pestřejší - začal před 140 lety 10. dubna 1878 († 25. 6. 1956).

Eduard Štorch
(Foto: Wikimedia Commons)

Nejvíce úsilí věnoval Eduard Štorch, skautským jménem Sachem, po celý život dětem. Klukům ve skautském oddíle na pražském Libeňském ostrově, se kterými prováděl archeologické výzkumy, žákům ve školách, chudým dětem v útulně, malým sportovcům, pro které organizoval lyžařské zájezdy na hory, i dobrodruhům, s nimiž vyrážel na dlouhé tábory k Jadranu.

Štorch byl velmi aktivním členem hnutí reformní pedagogiky. Soudobému školství vyčítal například nepřiměřenost osnov, to, že žáky vede jen k mechanickému opakování, že potlačuje jejich individualitu nebo nerozvíjí děti ve schopnosti pozorovat, reflektovat a dávat věci do souvislostí. Za ideální považoval všestranný rozvoj, tedy něco, co dobře znal ze skautského oddílu.

Po celý život se obětavě věnoval dětem, aktivně upozorňoval na jejich špatnou sociální situaci i problémy soudobého školského systému. Pro-sazoval podporu sportovního vyžití dětí i učení na čerstvém vzduchu. Kvůli svému veřejnému vystupování prakticky celoživotně bojoval s nevolí úřadů, nikdy se ale nevzdal. Všechny své prostředky vždy investoval do dětí a zemřel ve velké chudobě. Dětskou farmu vybudoval za 16 000 Kčs, které obdržel od Národního muzea za svou archeologickou sbírku.

Zdroje: <https://krizovatka.skaut.cz/oddil/program/rodinny-skauting>

Ve wikipedii např. nalezneme informace, a sice že: vycházel z Ideologie eubiotiky neboli dobrožilství, dnešním jazykem zdravého a přírodního životního stylu - ta se prolínala celou Štorchovou pedagogickou činností. Prosazoval ji velmi radikálně, roku 1929 napsal: „Stát, národ, společnost lidská buď se postaví na základ eubiotický, anebo propadnou degeneraci a zahynou“.

Kromě volnočasových aktivit skautského typu propagoval Štorch též školy v přírodě. Tím nemyslel dvoutýdenní rekreační pobyty, jaké se tak označují dnes, ale internátní školy využívající v maximální míře pobyt i výuku pod širým nebem nebo alespoň vzdušných místností s velkými okny.

Jeho inspirací, zmíněnou v knize *Dětská farma*, byla první moderní škola v přírodě, lesní škola otevřená 1. srpna 1904 v Charlottenburgu u Berlína, či „open air school“ otevřená roku 1907 v Bostall Wood u Londýna, a dále *Dětská osada* ve skotském Edinburgu. Řada takových škol existovala ve Francii, Itálii a USA. V Československu se plán lesní školy v Kostelci nad Orlicí z roku 1907 nakonec neuskutečnil, pokus olomouckých pedagogů z roku 1923 sice získal i finanční podporu města, ale byl kvůli údajným zdravotním rizikům záhy po zahájení úředně zakázán. V Praze se o sadovou školu pokusil v Kinského zahradě sociální úřad města Prahy, avšak školské úřady se zasadily o její zrušení. Nejúspěšnějším pokusem tak byla právě Štorchova Dětská farma, která po 8 let působila s oficiálním souhlasem školských úřadů, než její další činnost znemožnila výpověď z pozemku.

Štorchovy nároky na otužování dětí byly velmi radikální. Pro první fáze proměny československých škol Štorch navrhl:

- a) Rozmnoží se a zvětší se okna ve třídách. Jsou pak otevřena stále. Za chladného počasí se děti teple obléknou.
- b) Odstraní se celá jedna stěna učebny, takže z uzavřené učebny vznikne krytá veranda.
- c) Zřídí se lodžie, otevřené vzduchu a slunci, kde děti odpočívají na lehátkách. V zimě jsou děti dobře zabaleny. Ustoupiti nelze! (*Dětská farma*, 1929, str. 152).

Na Dětské farmě v Libni skutečně takovou otevřenou verandu vybudoval a používal (pro případ špatného počasí, jinak se učilo venku).

Jedna z vitrín na zámku v Bělé Pod Bezdězem, kde letos byla pamětní výstava díla Eduarda Štorcha /2018/.

Nový nositel ŘSV

Olomoucký kraj i Hanácká družina Svojsíkova oddílu mají svého bratra vyznamenaného Řádem stříbrného vlka.

uskutečnilo v úterý 21. 8. 18 slavnostní předání toho vyznamenání bratrem náčelníkem Junáka M. Balážem – Čičou.

Tento den byl vybrán proto, že toho dne v roce 1968 byla okupací vojsk Varšavské smlouvy ukončena JeLŠ na Švagrově, jíž byl br. Havran účasten. Táborák, který byl přichystán na večerní ukončení letního běhu, byl zapálen již hodinu před polednem. Havran ještě složil slib do rukou táty Plajnera a rychle spěchal domů, do Lesnice, kde během jara plného naděje založil skautské středisko, a kde také vedl vlčácký oddíl. Ovšem tma zla za dva roky zahltila skauting na celých dvacet let.

Po další obnově skautingu v roce 1989 br. Havran opět povolává skauty do služby, a snaží se, aby středisko Lesnice mělo dobré podmínky pro svou činnost. Podařilo se mu získat pro něj polorozpadlý vážný domek u místního, zanikajícího JZD, ze kterého se jim podařilo zrekonstruovat skautský domov. Místní skauti se tak mají kam uchýlit ve špatném počasí. A ve skautském domě, kde jsou klubovny, kuchyňka, v patře menší tělocvična-herna, sklad, je stále co zlepšovat. Konkrétně podkroví-půdička, kde se v budoucnu bude dát přespát. Mají nejen tuto klubovnu, ale i místo u místního lesa, kde mají táboráky. V letošním roce uspořádali skauti v Lesnici základní kolo ZVaS. A za tím vším, skromně v pozadí, stojí br. Havran. Každému poradí, ukáže jak vyrobit dřevěnou lžici, rozdělat oheň několika primitivními způsoby. Jeho „kutilna“ má své stálé místo vedle jídelny na JeLŠ.

A ta jeho vyprávění různých skautských příhod by zabrala několik stránek. A i když Havran vypráví vážným hlasem, člověk by se mohl často potřhat smíchy. Prostě náš Laďa.

Tož to úterý na Olšanských Horách patřilo Havranovi, i když probíhal normální lesoškolácký den. V deset hodin táborová mše a pak už rychlý přesun k nedalekému táborovému kruhu, kde jakoby zázrakem vyrostla menší dřevěná pyramida. Vedle už hoří malý ohýnek, ve kterém Havran zapaluje louč. Tou pak zapaluje vatru. Vůdce JeLŠ br. S. Balík – Ježek zahajuje vzpomínkou na ty, kteří už tu nemohli sedět s námi. Ještě proslov br. Oldy Tanerta a pak už bratr náčelník Čiča předává dekret, tiskne Havranovi levici a na krk mu věší insignie Řádu. Slavnostní chvíle ze skautského života br. Havrana přibližují i dvě fotografie.

Za vynikající zásluhy o skautské hnutí, dlouholetou službu skautským ideálům pravdy, lásky a snášenlivosti o za obětavou práci v chlapeckém skautingu pro mládež a hnutí bylo toto nejvyšší skautské vyznamenání uděleno 21. 3. 18 bratru Ladislavu Šromovi – Havranovi ze skautského střediska Lesnice na Zábřežsku, členu Hanácké družiny Svojsíkova oddílu.

Ještě můžeme dodat, že Laďa je též instruktorem Jesenické LŠ v oboru rukodělky. A právě tam, v místě konání této skautské školy na Olšanských Horách, se

Frič Jaroslav - Norek

Před uzávěrkou

Mše svatá za zemřelé skautky a skauty

Tradiční bohoslužba za sestry a bratry,
kteří nás předešli na věčnost
v kostele sv. Ignáce v Praze na Karlově náměstí,
se bude konat dne 7. listopadu v 17:30 hodin.

Celebruje
P. Tomáš Mareš SDB - Unkas
a jáhen Jan Pečený - Neptun.

Z týmu ODV lze ohledně tohoto bohoslužebného setkání kontaktovat:

br. Jiřího Koláře - Rysa (rys@post.com).

Web farnosti: <http://www.kostelignac.cz/index.php> .

XXVIII. SETKÁNÍ SKAUTSKÝCH SBĚRATELŮ PRAHA 6. ŘÍJNA 2018

HLAVNÍ NÁDRAŽÍ
KULTURNÍ SÁL

8:00 - 12:00 HOD.

ZVEME
VÁS NA
KOMENTOVANOU
PROHLÍDKU VÝSTAVY
„POŠLI TO DÁL“
A NÁSLEDNOU
HISTORICKOU
VYCHÁZKU

POŘADÁ:
JUNÁK
ČESKÝ SKAUT
KLUB
SKAUTSKÝCH
SBĚRATELŮ
JUNÁKA

Redaktor spolu s přispěvateli
Zpravodaje přeje krásné Vánoce
a vkročení do Nového roku 2019 vždy
v pohodě a s nadějnými výhlídkami.

NOVINKY SVOJSÍKOVA ODDÍLU

Příspěvky zasílejte buď písemně na adresu:

anebo elektronicky redaktorovi na e-mail:

Interní informace

Vladislav Jech
Jilovská 46
252 44 Psáry
vjech.kamzik@volny.cz

Určeno pro potřebu Svojsíkova oddílu, distribuováno do jeho družin; v případě použití výřatků, odkazů apod. žádáme důsledně uvádět zdroj, tj. ročník, číslo a stranu ZPRAVODAJE, odkud bylo čerpáno!